

[Johan Philipsen]

Vi er som sagt villige til at overveje dette vældig vanskelige problem, men vi gør opmærksom på, at det er et vanskeligt problem, at det er svært at afgrænse, og at en eventuel forsikringsordning i hvert fald kun bør omfatte de ting, der er helt uforudsete. Ellers fjerner vi ansvaret fra de andre, og det kan ikke undværes, for ellers får vi endnu flere byggeskader, end vi har i forvejen.

Keld Andersen (KF):

Det konservative folkeparti vil gerne være med til at drøfte disse problemer, som jo i høj grad er aktuelle, bl. a. som følge af sagerne i Albertslund og i Brøndby Strand. Efter min opfattelse vil dette afstedkomme, at vi skal tage hele administrationen af de sociale boligselskaber op til debat, hele spørgsmålet om ansvarsplaceringen, når der disponeres forkert, og det er vel næppe det, der er hensigten med dette forslag.

Det har været nævnt af flere ordførere, at det ofte er svært at placere ansvaret, når der begås fejl. Det er jeg enig i, og det vil vi gerne være med til at kigge på, men det afstedkommer som sagt en debat om hele administrationen og ansvarsplaceringen i de sociale boligselskaber.

Forslaget er efter min mening, som også andre har været inde på det, alt for dårligt belyst, om end vi altså har sympati for tanken, der ligger bag. Det er vor opfattelse, at boligselskaberne nøjagtigt som private bygherrer må sikre sig mod den slags ting igennem garantier, f. eks. i form af forsikringer eller bankgarantier, og det er jo allerede i dag muligt i stor udstrækning at sikre sig på denne måde imod ting som dem, der er sket f. eks. i Brøndby Strand og i Albertslund. F. eks. er der jo også mulighed for midler fra Landsbyggefonden.

Jeg er ligesom den foregående taler bange for, at hvis man i for stor udstrækning forfladiger ansvaret hos disse boligselskaber, så disponeres der ikke så forstandigt, som man efter vor opfattelse skal, også når man har med offentlige midler at gøre, som disse boligselskaber jo har. Hvis staten blot en bloc skal træde til med støtte, når skaden er sket, så forebygger man jo på ingen måde, at disse fejl sker.

Vi ønsker gerne at medvirke til at finde en eller anden måde, hvorpå vi kan forebygge,

at tingene sker. Forslaget åbner dog efter vor opfattelse ikke op for denne forebyggelse, men sigter alene på at løse problemerne, når de er opstået, og det er efter vor mening for sent. Jeg har forstået på boligministeren, at man i ministeriet allerede er i gang med en undersøgelse af disse ting, og denne undersøgelse afventer vi inden vor endelige stillingtagen til denne sag, men det konkrete beslutningsforslag kan ikke få det konservative folkepartis støtte.

Langsted (CD):

Det er egentlig svært at komme med nye synspunkter, efter at både boligministeren og fire andre ordførere har været heroppe, men jeg skal dog forsøge at komme med noget, som ikke har været berørt før.

Sagen er den, at da man for mange århundreder siden begyndte at bygge huse og byggede dem i træ og sten og senere fandt på at komme kakkellovne i husene, så har man også eksperimenteret og man har sikkert også gjort fejl, og det er det, man forstår ved traditionelle huse i dag. I mellemtiden er vores teknologi jo kommet videre. Vi får nye systemer, vi får nye metoder, og det må naturligvis give anledning til fejl. Jeg vil ikke kalde det byggesjusk, men almindelige fejl, som man gør i alle livets sammenhænge, når man skal gøre noget.

Flere ordførere har været inde på, at det kun drejede sig om sociale boligselskabers store byggerier. Det er jo ikke tilfældet. Det, man hører om, det er det, man kalder skandalen i Albertslund, og nu bliver det Brøndby Strand, der bliver den næste skandale. I virkeligheden har man de samme tilfælde ved typehuse – det har andre også været inde på – og i det hele taget i privat boligbyggeri af en hvilken som helst art, og hvad kan man gøre med dem?

Hr. Johan Philipsen var inde på spørgsmålet, om det var det helt uforudselige, man skulle tage højde for. Men hvad er, når det kommer til stykket, helt uforudseligt, og hvad er uforudseligt inden for byggeriet?

Der står i bemærkningerne til forslaget, at en garanti skulle gælde f. eks. 10 år eller et andet af bygge- og forsikringsbranchen godkendt åremål. Ja, det er et spørgsmål, hvad der skal gælde. Hvis skaden nu først viser sig efter 20 års forløb, hvem skal så dække den?